

BULGARISCHER RADFAHRER 1899

Издава се отъ
15 Априль 1899 год.

БЪЛГАРСКИ КОЛОЎЗДАЧЪ

Илюстрирано списание

за колоъздачния спортъ.

Цена 0,50 лева

Към любителите на колоездачния спорт

Списанието "Български колоездач", което ще излиза засега един път на два месеца, ще хроникира всичко що става по колоездачния спорт в България и странство, като ще дава и важни наставления, и статии по този спорт въобще.

Като предприехме издаването на настоящото списание, твърде добре знаехме, какви мъчнотии нам ни предстоят. Затова молим всичките любители на приятния спорт - колоезденето - да ни насърчат както морално, тъй и материално.

Урежда: Редакционенъ комитетъ Издава: Concept design Ltd.

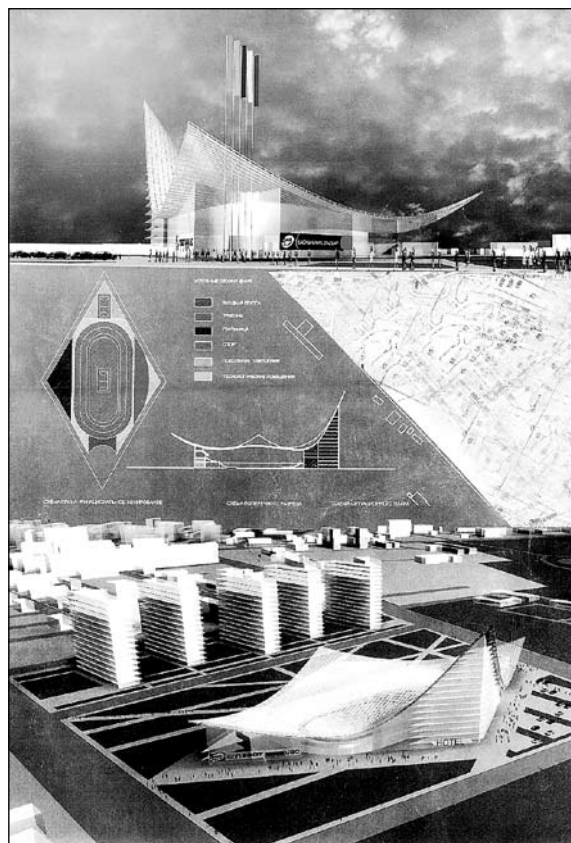
→ Подъ патронажа на Соф. Колоъзд. Клубъ ←
и г-нъ Блаже Колевъ

И ТОП-МОДЕЛЪТ ДИЛЯНА ПОПОВА ПОСЛЕДВА ПРИМЕРА НА ПРЕМИЕРА...

ПЛОВДИВЧАНИ ОЧАКВАТ С НЕТЪРПЕНИЕ НОВИЯ СИ КОЛОДРУМ

главен редактор Editor
Ваня Петрова **Vanya Petrova**

текст Text
Петър Петров **Peter Petrov**
Стефан Цветков **Stefan Cvetkov**
Иван Радев **Ivan Radev**

рег. директор Editorial director
Петър Петров **Peter Petrov**

графичен дизайн и предпечат Graphic design and prepress
concept **Concept Design Ltd.**

фотография Photography
Венцислав Кутинков **Ventzislav Kutinkov**
Емил Ангелов **Emil Angelov**
Иван Стоянов **Ivan Stoyanov**

телефон/факс Contacts
+359 32 63 27 80
bgbike@evrocom.net

издател Publisher
"Концепт гизайн" ООД **Concept Design Ltd.**
Пловдив

Тираж: 3 000

BULGARISCHER RADFAHRER 1899

Колоездачната общност в Пловдив с нетърпение очаква да започне строителството на модерния колодром с олимпийски размери, който по план би трябвало да е готов в близките две години. Доколко това е реалистично само времето ще покаже. Спортната база ще е мултифункционална, със закрита площ за около 1500 зрители.

Инвеститорът е строителната компания "РЕЯ 96", която е известна в колоездачните среди като основен спонсор на пловдивския колоездачен клуб "Цар Симеон 1898". На спортната базата, освен колодром, се предвижда да бъде изградена и многофункционална закрита зала за баскетбол, волейбол и тенис, отговаряща напълно на всички съвременни стандарти за подобен тип съоръжения.

Но да се върнем в началото на историята, когато е построен стария колодром. Това е станало по времето на кмета Христо Милев, който е един от най-много направилите за града под тепетата местни управници. Той е роден в село Шипка, Казанлъшко. Работи като следовател, съдия, околийски управител, контролор и секретар в Пловдивската община. След избирането му за кмет е поправен

моста над река Марица. Започва озеленяване и хигиенизиране на улиците. Осигурява място за построяване на колодрум край Станимашкото шосе. Водоснабден е новият южен квартал на града и започва строеж на първото основно училище в Кючук Париж. При неговото управление е гласувана общинска субсидия за местната любителска актьорска група и така тя става единствения субсидиран провинциален театър. Христо Милев е известен и като автор на едно изследване за избиването на четата на хаджи Димитър и "Историко-географски атлас на България".

Дай Боже България да има повече кметове като него!

Освещаване колодрума на съюзното колоездачно д-во в Пловдив

На снимката личат: управата на Съюза, начело с председателя г. професор д-р Бълинов, началника на гарнизона, председателя на дружеството и др.

Председателят на първия УС на БКС - ген. Георги Вазов, един от братята на големия бълг. писател Иван Вазов

Одринските редути от предната линия

Една от най-великите български бойни победи за всички времена, е овладяването през Балканската война на Одринската крепост, която е бранела подстъпите към сърцето на Османската империя - столицата Инстамбул. Според германските фортификационни инженери (същите са проектирали отбранителните съоръжения според всички известни канони на тога-

ГЕНЕРАЛЪТ И НЕГОВИТЕ КОЛОЕЗДАЧИ

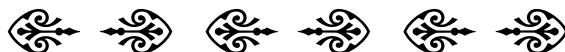
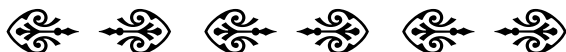

Снимка на редови български войници-колоездачи, направена в едно от фото-ателиетата на града, веднага след превземането на Одрин

вашното военно изкуство), крепостта е била считана за гарантирано непревземаема, освен може би... от армията на Кайзера! Българите опровергават немската горделивост и доказват, че техния боен дух не стои по-долу от този на кайзеровите войници, справедливо считани от всички за най-елитната армия на света!

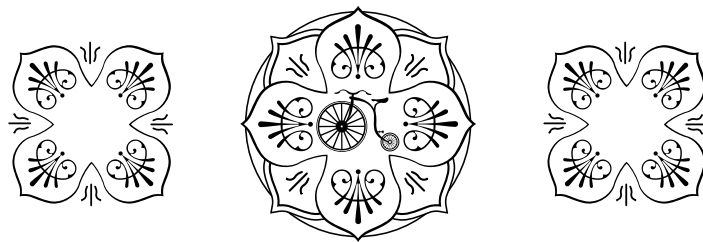
Топлата връзка на тази славна история с колоезденето е председателят на първия УС на БКС - генерал Г. Вазов. На неговия фронтни участък се извър-

шва решаващия пробив в турската отбрана, вследствие на което бранителите са безапелационно сломени. Неговите войници, сред които е имало множество членувачи в БКС, са го обичали и са му вярвали безрезервно. Когато му съобщават, че в артилерията на негово подчинение остават налични едва 200 снаряда, той произнася знаменитата си генералска фраза: "Валяйте да ги изстреляте до един... Учетете огъня! Утре няма да има нужда от снаряди!".

Негово Величество Царь Борисъ III въ парадна униформа на генералъ отъ Пехотата

ЦАРЬТЪ И КОЛОЯЗДАЧИТЪ

Негово Величество Царь Борисъ III бѣше почетенъ председателъ на Българския колояздаченъ съюзъ. Той винаги следѣше организационния му животъ и се радваше на спортнитѣ му постижения. Особено го радваха проявитѣ, въ които се изтъкваха строгиятъ видъ и дисциплината на колояздачнитѣ дружества.

Презъ м. августъ 1928 година въ София се състоя XV колояздаченъ съборъ. Негово Величество бѣше поканенъ да присѣтствува на откриването на събора и на спортнитѣ състезания. Заеѣтъ, обаче, съ разрешаването на политически въпроси по съставянето на новъ министерски съветъ, Негово Величество не можеше да се яви, за което се извини. Затова пъкъ Той ме прие въ Двореца Враня, като председателъ на съюза, придруженъ отъ войводата Борисъ Разаклиевъ.

Негово Величество се разхождаше въ парка на Двореца. Приближихъ се къмъ него въ пълна колояздачна униформа и му рапортувахъ, че колояздачнитѣ дружества сж въ гората при Горубляне на другарски обѣдъ и че съборътъ се развива по програмата и съ голѣмъ успѣхъ. Н. В. Царь Борисъ се отдръпна 2—3 крачки назадъ, изгледа ме отъ глава до пети и съ видимо удоволствие каза:

— Драги полковникъ Недевъ, колко е добре въ униформитѣ на спортнитѣ дружества и организации, особено въ колояздачната, да се обличатъ сериозни и издигнати българи! Съсвоя примѣръ тѣ повишаватъ самочувствието на членоветѣ на дружествата и съдействуватъ за дисциплината въобще. Но за жалость малко люде разбиратъ това. Кое колояздачно дружество сега има най-добъръ външенъ видъ и строева подготовка? Кое дружество е най-дисциплинирано?

Отговорихъ, че съ тѣзи качества сега се отличава Пернишкото колояздачно дружество „Миньоръ“. Но за тази проява засега уставътъ ни не е предвидилъ външно отличие.

— Би следвало Вие, Ваше Величество — казахъ азъ — като почетенъ председателъ на съюза ни, да учредите специално отличие, за което да се състезаватъ всички дружества.

Тогавъ Негово Величество извади отъ горния джобъ на своята дреха бѣлата кърпичка, завърза на нея единъ възелъ и каза:

— Да не забравя. Азъ ще наредя да се достави отъ Виена една статуя на колояздачъ, за да се дава като награда — сега на Пернишкото дружество, а впоследствие на дружеството, което я заслужи.

Следъ това Негово Величество се извини, че не може да посети дружествата, защото сега е въ този паркъ за да си отдѣхне малко, тъй като му предстои отново да отиде въ града за да продължи да изслушва мненията на партийнитѣ водачи, на които е вече назначилъ среща, но покани дружествата да посетятъ Двореца Враня.

Така бѣше учредена наградата за най-дисциплинираното, най-редовното и съ най-добъръ видъ колояздачно дружество.

Презъ 1929 година въ Варна се състоя XVI колояздаченъ съборъ.

Като председателъ се явихъ предъ Негово Величество Царь Борисъ III въ Двореца Евксиноградъ да го помоля да присѣтствува на откриването на събора. Докладвахъ му програмата. Той бѣше видимо доволенъ и заяви:

— Азъ високо ценя тази организация заради готовността ѝ да

ДА ПЪТЕШЕСТВАШ КАТО ПРОДАВАШ КАРТИЧКИ

служи на Отечеството ни. Ще бжда щастливъ да присъствамъ на молебена, който Негово Високопреосвещенство митрополитъ Симеонъ ще отслужи. Вие сте щастливи, че този именитъ духовникъ на тази патриаршеска възраст ще благослови вашитъ усилия.

Сутринта на 17 августъ 1929 година дружествата бѣха строени на колодрума въ Варна. Присъстваха 1550 отлично облѣчени въ нови униформи колояздаци. Войводата Борисъ Разаклиевъ посрещна и въведе въ колодрума Негово Величество Царя, а първиятъ войвода ротмистъръ Борисъ Кършиковъ даде съответната команда за среща и почестъ и рапортува на Негово Величество Царя. Молебенътъ бѣше тържественъ. Настроението повишено. Доволство облѣхваше влѣхновенитъ лица на колояздацитъ. Ето защо тѣ минаха въ церемониаленъ маршъ съ неподозирана отъ външнитъ хора стройность — най-напредъ въ пеша строй, следъ това на колела. Дружество следъ дружество, знаме следъ знаме, въ красиви групи се низеха колояздацитъ. Отличната дисциплина, стройность, красивата гледка на хубавитъ и стегнати униформи и младежкиятъ поривъ въ движението правѣха да сияе лицето на Негово Величество Царя, който се повдигаше на прѣсти и ни казваше:

— Браво, войска! Войска като войска! Моята колояздачна войска!

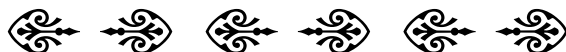
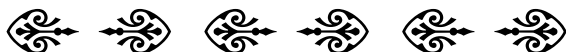
Негово Величество Царятъ остана много доволенъ отъ виденото и като благодари за постиженията, пожела още по-голѣмъ напредѣкъ на Българския колояздаченъ съюзъ.

Днесъ на Българския колояздаченъ съюзъ предстои да работи още повече, за да не би съ нѣщо да намали тогавашнитъ отлични прояви, изпълнили сърдцето на Царя съ истинска радостъ. Така той ще заслужи да получи почетното председателство и на Царь Симеонъ II, който вече се числи въ редоветъ на колояздацитъ въ България.

о. з. генералъ Никола Недевъ
почетенъ подпредседателъ на Б.К.С.

FLORICA ROGOJANU

СТАНДАРТНИТЕ ИЗМЕРЕНИЯ НА АМЕРИКАНСКАТА МЕЧТА

Prices Are Down

On the New 1923 Models
Protect yourself at these rock-bottom prices

44 Styles, Sizes & Colors
Ranger bicycles afford a choice for every man and woman, child, boy and girl. They are made in 14 different styles, sizes and colors. You can choose from the standard 28 inch, 26 inch and 24 inch models. The 28 inch model is the most popular. The 26 inch model is the most popular for children. The 24 inch model is the most popular for young people. The 28 inch model is the most popular for men. The 26 inch model is the most popular for women. The 24 inch model is the most popular for children. The 28 inch model is the most popular for men. The 26 inch model is the most popular for women. The 24 inch model is the most popular for children. The 28 inch model is the most popular for men. The 26 inch model is the most popular for women. The 24 inch model is the most popular for children.

Young America's Choice
An official investigation among the readers of The American Boy shows that three times as many of them prefer the Ranger to any other bicycle on the market. The reason is that the Ranger they prefer is the Ranger gives longer service and is more durable than any other bicycle.

RIDE A RANGER

When the folks ask you what you want this Christmas say "Ranger" and show them this advertisement. With the new Ranger catalog you can pick out your model with the horns, or lamps, or tires you've longed for. Careless folks sometimes find it hard to get the exactly right things for Christmas and this page is published to make it easier for you to help them.

You real American boys still want the pal that will get you there and back on exploring trips—the best slaking this winter and the best swimming next summer. A Ranger will always get you there, and make it easier to run those errands that bring in the extra money now and then.

Delivered to You Free It will not cost you a cent to have your RANGER delivered by fast express. We prepare all delivery charges and deliver the model you select right to your door. The day your order is received your bicycle will leave our factory, carefully crated and enclosed in a waterproof paper box. When you buy a bicycle from us it costs you no more than it would if you lived next door to our factory, and you will get the same prompt and courteous service as if you did.

30 Days' Free Trial We do not want you to take our word for the RANGER. We will send the bicycle you select for a 30-day test. Ride it for a month without cost. For the rugged, sturdy, its easy grip, its great comfort. See its marvelous beauty. If you decide after 30 days that you don't want the bicycle, send it back to us at our expense and you will not be out one penny. Could anything be better than this offer? It is backed by a \$5,000 cash trust deposit at the First National Bank of Chicago.

MEAD CYCLE COMPANY
DEPT. A-19 CHICAGO USA

За да онагледим колко напредничави и изобретателни са американските предприемачи, при изнамирането на начини за стимулиране на пазара, ще хвърлим бегъл поглед на една вехта (отпреди 83 години) рекламна брошура за велосипеди. В нея чикагската компания MEAD CYCLE Co. представя новата си колекция за 1923 г., която се състои от 44 модификации с различен дизайн, цвят и размери.

Нека проследим основните опорни точки в рекламното послание на MEAD CYCLE Co. Първият гъдел за клиента е БЕЗПЛАТНАТА експресна доставка, до врата, за всеки един модел от велосипедите в производство. Втората примамлива възможност е да се тестват велосипедите в 30-дневен срок, след което, ако не сте напълно удовлетворени от тях, можете да ги върнете обратно на производителя, при това отново изцяло за негова сметка.

За да опрости гаранционното обслужване и да достигне възможно най-ниските за потребителите цени, производителят не ползва услугите на дилърска мрежа, а извършва доставките директно

Широко известно е, че Съединените американски щати са планетарна лаборатория, където често се забъркват и пробват всякакви модернистични "коктейли". Някои от експериментите са направо налудничави, други не чак толкова. За наше щастие повечето опити се оказват сполучливи и впоследствие се копират като еталони за подражание по всички точки на планетата. Не е много далеко от истинната метафора, че това което вече се е случило в САЩ преди 100-години, след още 50 тепърва ще се случва в Западна Европа, а след още 200 може и да дойде в България. Не само мащабите, но и мисленето на Америка са коренно различни от общоприетите за европейците парадигми – и в това няма нищо чудно.

от завода. Ако не можете да извадите наведнъж цялата сума, MEAD CYCLE Co. ви предлагат 12-месечно безлихвено разсрочване на плащането, естествено при минимално оскъпяване, което покрива единствено разходите по допълнителното счетоводство и банковите такси за трансферите. И накрая, при евентуален интерес към велосипедите на MEAD CYCLE Co., всеки може да получи по пощата безплатен цветен

America's Most Famous Bicycle Name for 40 Years

New 1936 RANGER "ACE!"
Newest model in Streamlined!

MEAD Ranger
famous for
**QUALITY PERFORMANCE!
QUALITY LOOKS!
QUALITY MATERIALS
and
WORKMANSHIP!**

QUALITY at New Low Prices!

YOU have always wanted to ride a genuine MEAD RANGER because it is the finest bicycle in America and gives you superior performance, efficiency and beauty. And now you can and your kids know that for sure. For 40 years, MEAD RANGERS have been First Choice of riders all over the world. TODAY this world famous bicycle is still First Choice and will be YOUR CHOICE when you know that a real RANGER costs no more than an ordinary bicycle! During our forty year experience as Bicycle Specialists, and in building the finest, lightest RANGER we have not forgotten that a bicycle MEAD TO BE PRACTICAL! The "riding position" is specially constructed to give real riding comfort... and tremendous power and driving efficiency to the rider's feet! This gives you more speed and less fatigue! While the RANGER boasts a frame design as "modern as the minute," we have purposely NOT sacrificed riding efficiency for "fashion." The just check these features and you'll SEE WHY the Mead Ranger is America's finest quality bicycle!

- Half-inch split spokes and chain
- Two bested dip-brazed frame joints
- Solid chain guard of chrome
- Manganese tubular center
- Solid leather saddle, sponge rubber padded
- Grade "A" ball bearings throughout

And remember - Mead's low prices mean THE RANGER costs you no more than an ordinary bicycle! So why not RIDE THE BEST AND -

Try It 30 Days At Our Risk!

You can now actually RIDE a genuine Mead Ranger in 30 days of our risk with our "30-day trial" plan! If you are not completely satisfied with the performance, efficiency, beauty, quality, material or workmanship of your RANGER, we will refund your cash or exchange it for another RANGER. If you are completely satisfied, we will refund your cash or exchange it for another RANGER. We will not accept any return of your RANGER. We will not accept any return of your RANGER. We will not accept any return of your RANGER.

SAVE ON BIKE PARTS! We have now made an honest reduction on our prices on all kinds of bicycle parts. We will "beat" any other dealer's price on all kinds of bicycle parts. We will "beat" any other dealer's price on all kinds of bicycle parts.

JERRY THE RIDER AGENT.

SEND NO MONEY!

FREE New Color CATALOG

CYCLE CO. Mead

17 So. Market St. Dept. F-25 Chicago, U. S. A.

RUSH THIS COUPON TO:
MEAD CYCLE COMPANY, INC.
17 S. MARKET ST., CHICAGO, U. S. A.

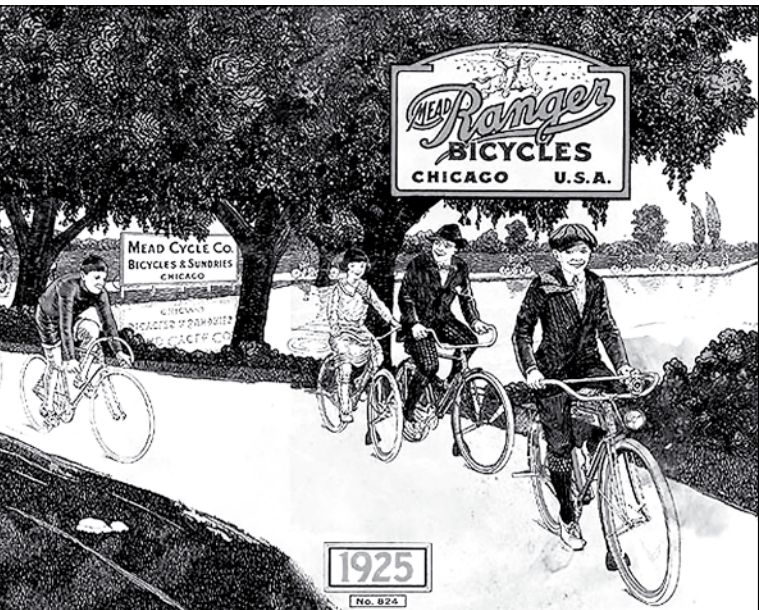
NAME _____
P. O. Box, R. F. D. or St. No. _____
Town _____ State _____

(1) Check here for FREE copy of BICYCLE PARTS Catalog.

каталог с новите модели, като куриерските разходи също са за сметка на производителя.

Някои от тези екстри вече се предлагат и от част от българските производители, но да си припомним – сега сме в самия край на 2006-а, а говорим за стандарти от преди 1923 г. Както се казва в една стара телевизионна реклама: Ееех, мечтиии... Докато Америка фокусира енергията си повече в бъдещето и по-малко в миналото, тя ще продължава да е велика сила и локомотив за цивилизацията.

MEAD CYCLE COMPANY
DEPT. A-19 CHICAGO USA

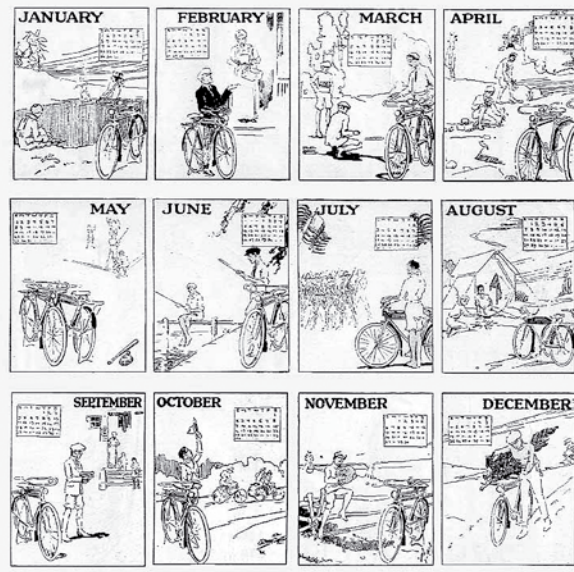

MEAD RANGER BICYCLES
CHICAGO U.S.A.

MEAD CYCLE CO.
BICYCLES & SUNDRIES
CHICAGO

1925
No. 824

12 Months of Joy

MEAD CYCLE COMPANY
DEPT. G-19, CHICAGO USA

МИНИСТЕРСТВО НА НАРОДНОТО ПРОСВЕЩЕНИЕ
ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТЪТ ЗА ОТПРАЗДНУВАНЕ 1000-ГОДИШНИНАТА ОТЪ ЦАРУВАНЕТО НА СИМЕОНА
И 50-ГОДИШНИНАТА ОТЪ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

ГРАМОТА

№ 10842

На 12 и 15 май 1929 год. когато българският народ отпразднува хилядо-годишнината отъ царуването на Симеона Велики, петдесет годишнината отъ Освобождението на България и десетъ годишнината отъ възшествието на Негово Величество Царь Борисъ III, българските спортисти съ всички познати на времето сръдства пренесоха отъ дворците на старите български царе край гр. Преслав въ двореца на третото българско царство въ София свещения огънь - символъ на неугасналия стремежъ на българския народъ въ продължение на хиляда години да се бори и труди за своето национално и културно величие.

Хвала на огненосците!

Въ паметъ на това събитие, тази грамота, заедно съ знака за участие се дава на огненосеца Георги Марковъ отъ колоездачно ДВО

гр. Пловдив

София, 16 май 1930 година.

НА ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТЪТ,

Председателъ:

Министъръ на народното просвещение.

Секретарь:

Началникъ на отделение за културните учреждения и фондове при М-вото на народното просвещение.

НА КОМИТЕТА ПО ПРЕНАСЯНЕ НА СВЕЩЕНИЯ ОГЪНЬ,

Председателъ:

Началникъ на отделение за социални грижи при М-вото на вътрешните работи и народното здраве.

Секретарь:

Секретарь на служба по физическо възпитание при Министерството на народното просвещение.

АРХИВИТЕ ОЩЕ СА ЖИВИ

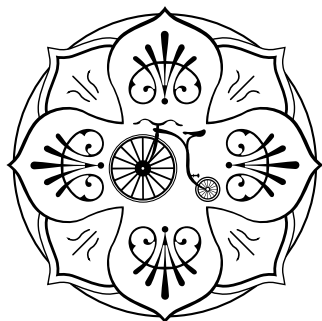
Голяма част от материалите за настоящия брой на в-к "Български колоездач" ни бяха любезно предоставени от изпълнителния директор на КК "Цар Симеон" – г-н Йордан Зашев. Сред архивите на Пловдивското колоездачно дружество попаднахме на някои много интересни снимки, които по неподражаем начин са уловили духа на своето време. На фотография № 1 е запечатан Гергьовденския военен парад, състоял се през 1943 г. на централния площад в Пловдив. Както е видно от снимката, военните командири от местния гарнизон са провели преглед (инспекция) и на членовете

на колоездачното дружество в града. Председател на "Цар Симеон" по това време е бил инж. Димитър Калпакчиев. На фотография № 2 е съхранен за поколенията съставът на настоятелството на колоездачно дружество "Цар Симеон" от периода 1941 – 42 г.

На фотография № 3 позира с велосипед и букет хризантеми Шампионът на писта за 1933 г. – големия пловдивски състезател Георги Марков. Той е тренирал активно от 1925 до 1941 година, като е заемал цели 6 години почетната длъжност знаменосец на Пловдивското дружество. Негова е и грамотата за участието му като един от огненосците в пренасянето на свещения огън (от Преслав до София) по случай 1000-годишнината от Златния век при царува-

(фотогр. 1)

(фотогр. 2)

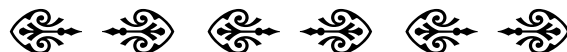
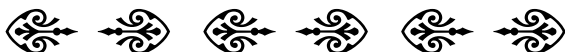
нето на цар Симеон Велики. В пренасянето на огъня са участвали спортисти от Съюза на автомобилистите в България, Българския мотоциклетен клуб, Съюза на гимнастическите дружества и БКС. Както е посочено в грамотата, транспортирането на огъня е ставало според вида и членството на преносителя му. Георги Марков, в качеството си на колоездач, го е пренесъл в своя участък карайки велосипеда си.

Ще завършим с най-въздействащата, последна част от текста на грамотата: "... българските спортисти с всички познати на времето средства, пренесоха от дворците на старите български царе край гр. Преслав в двореца на Третото българско царство в София, свещения огън – символ на неугасналия стремеж на българския народ, в продължение на хиляда години, да се бори и труди за своето национално и културно величие. Хвала на огненосците!"

(фотогр. 3)

Народ, който се бори и труди за своето национално и културно величие, със сигурност би заслужил своето съществуване и през идните хилядолетия.

Десетъ часова борба на една колоездачна дружина

Съ щурмови орждия срещу съветски танкове

(Отъ военния дописникъ Алфонсъ Герцъ)

Годините на Втората световна война са сред най-мрачните и безумни от известната ни човешка история. Във военновременния брой на вестник "Български Колоездач" от 1 август 1941 год., попаднахме на интересен материал за участието на колоездачни дружини в състава на Германската армия на Източния фронт. Статията е написана от щатен военен дописник, който по всичко личи е бил част от Гьобелсовата мрежа за масова пропаганда. Дори истината за ефективността на колоездачните дружини да е леко поукрасена или тук-там нагласена, със сигурност се е изисквал огромен кураж, за да тръгнеш с велосипед срещу танковете.

И днес някои съвременни армии като американската и швейцарската се опитват да намерят приложение на велосипеда като евтино и относително бързо средство за придвижване, което освен това не се нуждае от гориво, а поддръжката му е елементарна.

Дано военните мѐраци останат само на книга, а велосипеда да продължава да е основно средство за извличане на здраве и удоволствие. И без него човечеството има достатъчно много средства за самоунищожение.

По единъ прашенъ и отъ много употреблѐние разоранъ пѐтъ се движатъ особено трудно 15 германски войника на тѐхнитѐ колела къмъ Изтока. Тѐ носятъ съ себе си най-необходимото, т. е. това, само което войникътъ взема съ себе си при щурмово напредване: храна, муниции и картѐчници. Този товаръ е достатѐченъ за тѐхъ, защото тѐ сж вече доста изморени отъ пѐтя и буквално стоятъ върху педалитѐ, за да могатъ още да се движатъ съ колелетата си. Тѐхнитѐ лица изразяватъ твърдостъ и решителностъ, а сжщо и тежкитѐ сражения на последната изтекла сед-

мица, която бѣше пълна съ тежка работа е наложила своя отпечатък върху лицата на тѣзи хора. Отъ тѣхъ се изискватъ често пжти много трудни задачи. Дори може да се каже, че имъ се представятъ просто невъзможни на пръвъ погледъ нѣще, но които въпрѣки това тѣ сж изпълнявали.

Тѣзи мжже бѣха вечерта изпратени като челна група на една силна авангардна частъ отъ тѣхния полкъ, съ задача, да осигурятъ напредването на дивизията си и да заематъ важни пжтища предъ Дубно. Тѣ обаче иматъ като главна задача, запазването на пжтищата отъ неприятеля за да не ги разруши последниятъ или пъкъ наново вземе. Безъ съмнение това е една тежка и много опасна задача. Тукъ се изисква много смѣлостъ и решителностъ, защото тази улица и кржстопжтъ се намиратъ на 50 клм. предъ най-преднитѣ позиции на германцитѣ.

Горещината на деня е преминала. Въ първитѣ села, които се намиратъ по пжтя, украинскитѣ войници предлагатъ на нѣмскитѣ войници хлѣбъ и солъ, млѣко и цвѣтя, като знакъ на приятелство и особено задоволство отъ настжплението на нашитѣ войски. Колкото по-вече тѣзи 15 войника представляващи челната групичка на предната войскова частъ навлизатъ все по-навжтре и става все по-тъмно, колкото по-вече хоризонта потъва въ дрезгавина и мракъ, колкото по-непрогледни ставатъ горитѣ и нивитѣ, толкова по-вече изпъква предъ тѣхъ трудната имъ и уморителна задача. Сега е вече 23 часа. Още само нѣколко километра и отдѣлението ще стигне до кржстопжтя, който представлява главниятъ обектъ на преднитѣ части. Наистина разстоянието е малко, обаче, все пакъ всѣки отъ тѣхъ чувствува, че това нѣма така лесно да стане, както изглежда на пръвъ погледъ. Наистина до сега всичко мина много гладко, обаче, сега ноцята настжи и човѣкъ не може да бжде сигуренъ. Нима не е било сжщото положение и презъ последната нощъ, когато, тъкмо къмъ 24 часа, болшевицитѣ направиха своето нападение за да

попрѣчатъ на едно такова предприятие. Тѣзи спомени правятъ мжжетѣ още по-твърди. Съ стиснати зжби тѣ ездятъ колелата си по пѣсъка. Всички сж отправили внимателно очитѣ си наоколо. Всѣки претърсва пжтя на лѣво и на дѣсно. Ето че фелдфебелтъ изведнажъ скача отъ колелото си и го хвърля въ трапа около пжтя. Той дава сжщевременно знакъ и на хората си да направятъ сжщото. Той самиятъ поема далекогледа и почва да претърсва наоколо. Какво е това? Фелдфебелтъ наостри уши и отправя погледа си къмъ близката нива. Той продължително търси и наблюдава. И ето че нѣщо минава надъ тѣхъ съ свистене. Следъ малко неприятелскитѣ куршуми зачестяватъ.

„Така де, най-сетне господата сж тукъ. Момчета главитѣ въ калъта, огъня идва отъ срещното възвишение, тамъ горе, малко по на лѣво. Ние трѣбва да преминаемъ по най-кжсия пжтъ моста и то непременно, защото въ случай, че не ни се отдаде, отстжплението ни е отрѣзано. Сега напредъ и никой да не стреля назадъ.“

Ношна борба за възвишението

Мжжетѣ знаятъ, че тѣхниятъ часъ, който толкова често е идвалъ презъ последно време, е отново настжпилъ. Съ голѣми бързи и ловки скокове, тѣ се движатъ напредъ и скачатъ презъ моста сжщо като котки презъ ноцята. Следъ нѣколко секунди тѣ сж поставили вече готови за действие две картечници, готови за всѣки случай. Но главното сега е всѣки да се скрие докато дойде челната дружина, за да може тя да разчисти пжтя тукъ напълно. Минути на голѣмо напрежение изминаватъ докато най-сетне капитантъ на преднитѣ челни части и шефа на дружината наблюдаватъ съ мжжетѣ. Капитантъ взема веднага решение да започне нападение на взетото отъ неприятеля възвишение. Докато офицеритѣ още разговарятъ и обсждатъ положението, отъ среща, отъ възвишението неприятелтъ открива вече огънь съ противотанкови орждия, мино-

хвъргачки, картечници, карабини и др. нѣкои оржжия. Въ две редици дружинниятъ началникъ започва атаката срещу възвишението. Третата редица остава назадъ за да открива огънь и да пази фланговетѣ. Тихо, внимателно и безшумно нашитѣ хора се движатъ отъ моста къмъ низината. Следъ това внимателно пакъ, метъръ следъ метъръ тѣ преминаватъ най-низката точка на долината, малката рѣквичка и се доближаватъ до възвишението. Презъ цѣлото време надъ тѣхъ безспирно лѣтятъ снаряди и куршуми. Щастие наистина е, че е толкова тъмно, и човѣкъ съ трудъ разпознава дори и собствената си ржка поставена предъ очитѣ.

Защото само благодарение на тъмнината, на нашитѣ войници е възможно при този силенъ неприятелски огънь да се доближатъ безъ загуби, пълзейки съ карабина въ ржка на два метра отъ неприятелскитѣ картечни гнѣзда. Веднага следъ като неприятелската позиция е стигната и само нѣколко метра я дѣлятъ отъ нашата редица, войнитѣ ни започватъ да хвърлятъ ржчнитѣ си бомби и следъ нѣколко секунди правятъ скокове напредъ вадятъ револвери и надаватъ страшни диви викове за да заблудятъ неприятеля за тѣхната численостъ. Щурмувайки напредъ, тѣ не се спиратъ предъ никакви опасности. Това всичко се разиграва въ течение само на нѣколко секунди. Човѣкъ би просто казалъ, че се намира на филмъ. Всичко става толкова неочаквано и планомерно, че болшевицитѣ сж така стреснати и забъркани, че просто не могатъ да мърдатъ.

Борбата срещу тежкитѣ оржжия

Възвишението е превзето заедно съ всичкитѣ окопи и гнѣзда. Сега обаче противниктъ открива огънь отъ намиращото се на дѣсно отъ пжтя селце. Тази съпротива на противника трѣбва сжщо така да бжде сломена. Нашитѣ редици тъкмо се приготвятъ и сж се съсредоточили за следното нападение, когато до

насъ достига от пжтя страшния тръсъкъ на мотори и синджири. Безъ съмнение това сж съветски танкове. Съ свѣткавична бързина малкитѣ отбранителни орждия заематъ позиция и следъ нѣколко секунди тѣ бълватъ вече огънь. Малко следъ това първиятъ съветски танкъ е вече въ пламъци.

Започва една обща борба срещу цѣлата мѣстность. Германскитѣ минохвъргачки и картечници започнаха да подготвятъ нападението, а сжщевременно и отбраната срещу неприятелския огънь. Единъ германски подофицеръ е на позиция на едно близко възвишение и отъ тамъ наблюдава ефекта на нашиятъ огънь. Сжщевременно обаче той трѣбва да установи сжщо така и позициитѣ на неприятелскитѣ орждия. Едно орждие отъ противотанковъ типъ се намира при самия изходъ на мѣстността. Ето че подофицерътъ решава да направи нѣщо и размисля малко върху плана си. Той взема двама доброволци и заедно съ тѣхъ започва, подъ прикритието на тъмнината, да се провира отъ страна къмъ неприятелското противотанково орждие. Наистина, неговиятъ планъ успѣва, защото следъ успѣшно провиране той достигна това неприятелско гнездо и съ помощта на пистолета си очистватъ обслугата на орждието следъ което обръщатъ дулото на сжщото орждие къмъ селото и запазвайки напълно присѣтствието на духа започватъ да обшиватъ селото съ съветски гранати. Това бѣше една наистина непредвидена и много удобна подкрепа на германската артилерия на това мѣсто.

Танкови стрелци нападатъ

Ето, скоро нашитѣ хора чуватъ задъ гърба си бумтенето на тежки мотори и тръсъка на масивно желѣзо. Всички сж обхванати отъ голѣмо вълнение, студень потъ избива лицата имъ. Ето че най-сетне дойдоха и тежкитѣ орждия. Сега вече това мѣсто ше бжде скоро ликвидирано и войницитѣ, които вече толкова часове водятъ тукъ сражения, ше получатъ наградата за

труда си. Предъ ударната мощь на пристигналитѣ тежки орждия цѣлата съпротива на противника бива буквално смазана. Не се изминава и четвъртъ часъ и цѣлото село което е било защищавано съ две артилерийски орждия, четири противотанкови и множество бомбохвъргачки и минохвъргачки, както и много картечни гнѣзда се намираше въ пламъци.

Обаче, задачата на преднитѣ челни части още не е напълно измѣнена, защото остатъци отъ разбититѣ и отстъпващи съветски части успѣха да избѣгатъ и да се укрепятъ въ горитѣ и нивитѣ. Сжщевременно на лѣво и отъ дѣсно на пжтя сж застанали на позиция дветѣ наши шурмови орждия, които започнаха заплашително да бълватъ огънь срещу съветскитѣ танкове. Наистина предъ тѣхниятъ мощень огънь нито единъ съветски танкъ не посмѣва да се доближи защото ше бжде унищоженъ. Въ нивитѣ съветската позиция бива напълно унищожена съ помощта на противотанковитѣ орждия. Съ точень ударъ цѣли картечни гнѣзда изващащи се съ огъня който откриватъ, биватъ унищожавани само съ нѣколко изстрела и по този начинъ пжтя за германската пехота е свободень.

Изминали сж се много часове. Часътъ е вече 12. Следъ толкова часова борба победата бѣ извоювана. Слънцето пече безмилостно всичко, което не може да се скрие отъ лжчитѣ му.

Германскитѣ войници отъ колхозачнитѣ дружини, които трѣбваше сами да изнесатъ тази борба,

лежатъ изморени въ единъ страниченъ трапъ, който не е далечъ отъ пжтя и който е малко по влаженъ отколкото всичко друго наоколо. Тѣхнитѣ лица сж покрити съ калъ и прахъ. Устнитѣ имъ сж напукани отъ горещината и тѣ сж сжщо така много жадни. Тѣ сж дали и последнитѣ си сили за да могатъ да преодолѣятъ твърдиятъ и числено превъзхождащъ ги противникъ, който сжщевременно имаше и много по-вече муниции отъ

тѣхъ. Противникътъ е далъ стотици жертви докато самитѣ тѣ сж дали само две или три жертви. Така тѣ изпълниха възложената имъ задача и сега чакатъ дивизията, за която тѣ извоюваха този толкова укрепень пжтъ, по който сега ше може вече дивизията свободно да продѣлжи настѣплението си напредъ.

ПО ПЕТ НА НОЖ

По време на подготовката на настоящия брой (27. 11. 2006 г.) поредната мрачна годишнина отъ подписването на Ньойския диктат ни припомня, че Родината отново е на рѣба на поредната си национална катастрофа. Този пътъ тя може да е с абсолютнo непредвидими последици за нашия народ и хилядолетната му култура. Катастрофата е мекo казано всеобхватна – морална, демографска, икономическа и социална. Приемането ни в ЕС дори може да задълбочи някои проблеми, вместо да ги реши. Най-общо дефинирано, ерозирането на моралните устои сред българския

Богъ е надъ менъ — България е задъ менъ,
„на ножъ“! врага е предъ менъ.

народ се провокира предимно от алчния и продажен политически и икономически псевдолит, който разоздано пирува по време на чума и вози "безценните" си тлъстинки в бронирани мерцедеси със затъмнени стъкла. Арогантното дебелоочие, дупедавство и меркантилност на облечените в костюми пладнешки разбойници, отдавна е надхвърлило познатите човешки измерения. Юдовските им грехове рано или късно ще се обърнат срещу самите тях и ще ги повлекат към дъното.

Но да се върнем към началото на великото крушение на българската мечта за единение на народа ни, известна още като Национален идеал. На 27. 11. 1919 г. е подписан Ньойският договор - диктат, с който за България приключва Първата световна война. По силата на този договор Македония е поделена между Гърция и Сърбия (Югославия), като за България остава само Пиринския край, и то без Струмишко, което също попада под сръбска власт. Попарени са и надеждите ни за излаз на Бяло море. Още по-болезнено е това, че България трябва да се раздели с изконни свои територии, които дотогава са били в нейните граници, дори и според Берлинския договор. Румъния си присвоява Южна Добруджа, а Сърбия (Югославия) поглъща и Западните покрайнини - Тимошко, Царибродско и Босилеградско.

Участието на България в Първата световна война на страната на Германия, Австро-Унгария и Турция се дължи обаче на категоричното нежелание на Сърбия и Русия да признаят българския характер на населението в Македония. Доста двусмислени за бъдещето на страната пък са споразуменията, с които Великобритания и Франция обещаваат на Русия Цариград, Босфора и Дарданелите, тъй като за да стигне до Протоците, Русия трябва най-напред да прегазии Румъния и България.

Следователно България трябва да воюва не само за национално обединение, но и за физическото си оцеляване като държава. Българските воители достойно бранят националното име и националното знаме, водени от един завет – българското национално обединение. Българските армии отново прегазват на нож сръбските, английските

и френските полкове, с всичките им колониални сили и резерви, и показват на света как се брани Отечество. И след предателството от октомври 1918 година, верните на клетвата бойци остават на своята бойна позиция, в окопите и картчните гнезда, при Добро поле и Доиран, до последния патрон и последния човек. Отново, въпреки разгрома, нито едно българско бойно знаме не попада във вражи плен. Български офицери надяват войнишки военни форми, увиват бойните знамена на полковете около кръста си и въоръжени само с щикове и офицерска чест, прекосяват Европа от Италия до Драгоман за да върнат бойните светини в Отееството. Смелостта и себеприцанието на българската войска по време на войните за национално обединение са феноменални. Бойният вик: "Напред, на нож!" е смразявал кръвта на врага и след кратък, но яростен сблъсък, българския войник винаги е обръщал в позорно бягство всяка една от неприятелските армии. Сърбите още помнят звучащата като анекдот случка с техни войници, които неразбирайки добре българския език дочули "По пет на нож!", вместо "Напред, на нож!" и започнали да напускат окопите си в паническо бягство, пред устремно атакуващите български полкове. С мисълта: "Бог е над мен, България е зад мен, на нож, врагът е пред мен!" българските воители бранели с кръвта си всяка педя родна земя. От новата ни история е известно, че българският войник е печелил всяка една битка, дори безнадеждните, но за наше проклятие родните политици почти винаги хазартно са проигравали шансовете ни във войните. Днешните политици и техните икономически протезета отново са като воденичен камък на шията за давящия се в собствената си кръв български народ. Тези политици ние не можем да припознаем като свои, защото те откровено работят против българските интереси.

Защо някогашните българи са били значително по-добродетелни от днешните? Защо е имало толкова много доброволци по време на войните, защо дори поети с лирична душа като Дебелянов и Яворов са оставяли перото и са

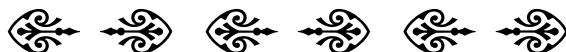
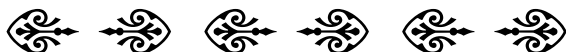
грабвали пушките? И защо съвсем доскоро съществувахе позорната практика родителите на повечето младежи да предлагат рушвети, за да ги отърват от казарма или да ги уредят в близкия гарнизон на лека служба? Позорните петна в сравнението между сега и някога са толкова много, че е по-добре да си ги спестим. Отговорът на всички тези въпроси може да даде фотографията на тригодишния униформен колоездач Панталей Танев. Вижете самочувствието и гордостта в очите на това дете, представете си как е било възпитавано от невръстно в родолюбие и с какъв патос по-късно в школото е рецитирало "Аз съм българче", и как в неговата уста всяка една дума на Вазовото стихотворение е тежала на мястото си. Единственото спасение за народа ни е да скъса веднъж завинаги пъпната си връв с nihilизма и да приеме предизвикателствата на времето с достойнство и дързост.

Историята е доказала, че България винаги успява да възкръсне от пепелта като феникс - дори след най-тежки национални крушения. Сега не само трябва да продължим напред, но и да спринтираме напъряйки максимално силите си, защото утре може да е твърде късно. Дължим го на предците си!

ПАНТАЛЕЙ НЕД. ТАНЕВЪ

3-годишенъ, най-малкия форменъ колоездачъ на Българския колоездаченъ съюзъ, взелъ участие съв колело за първи пътъ на 30. X. 1932 г. върху новия Пловдивски колодрумъ.

БЛИЗКИ СРЕЩИ
С
ЦАР БОРИС III

Името на цар Борис III е обвито в митология и загадки, а личността му носи харизматичния ореол на просветен самодържец, който се е грижил добре за поданиците си. Документите от неговата епоха свидетелстват, че той наистина е бил обичан от преобладаващата част на бълг. народ. Безкрайно много са разказите за това как Негово Величество управлява с вещина парен локомотив, торпеден катер, аероплан и т. н. Вероятно това е част от дворцовата пропаганда, чрез която индиректно се е внушавало, че по подобен начин царят нещо е ръководил и държавата си. Дали тази представа отговаря напълно на истината ще оставим на историците да си кажат тежката дума. За нас е интересен фактът, че цар Борис III е имал тесни контакти с дейците на БКС и е насърчавал колхозенето по всякакъв начин.

ЗДРАВЪИ, КОЛЕГА!

— През последната война бях мобилизиран във флотата и карах моторна лодка. Често пжти имах честта да развеждам с нея Негово Величество Царь Борисъ III изъ Варненското пристанище и вънъ отъ него. Понѣкога Царьтъ самъ поемаше управлението на лодката и то сѣ голѣма вещине.

Минаха повече отъ десетъ години отъ тогава следъ демобилизацията.

Единъ празниченъ день при хубаво време се качихъ на колелото и трѣгнахъ за Самоковъ.

Когато изкачихъ височината надъ четвъртия километъръ, забелезахъ, че единъ луксозенъ автомобилъ бѣше спрѣлъ на шосето. Шофьорьтъ лежешкомъ подъ автомобиля поправяше нѣщо и се виждаха само краката му.

Спрѣхъ колелото. Въ автомобиля имаше две дами. Безъ да имъ обръщамъ внимание, наведохъ се надъ шофьора.

— Здравѣй, колега! — му казахъ. — Какво си я закжсалъ.

— Здравѣй! Има малка повреда и се мжча да я поправа, обади се шофьора подъ автомобиля?

— Мога ли да Ви помогна? — попитахъ азъ.

— Както обичате.

Азъ оставихъ колелото си на страна и влѣзохъ сжщо подъ автомобиля.

Шофьорьтъ държеше голѣмъ ключъ и нѣщо завинтваше.

— Когато поискахъ да взема ключа и се взрѣхъ въ лицето на шофьора, останахъ смяянъ. До менъ по кжсо кожухче лежеше Царьтъ на българитѣ, покойния Царь Борисъ III. Понеже го титулувахъ вече колега, азъ решихъ да не се издавамъ, че съмъ го позналъ. Тѣй полечко ще мине, си мислѣхъ.

Когато повреда бѣше отстранена, ние се измъкнахме и двамата изъ подъ автомобиля и застагнахме единъ срещу другъ.

Взрѣхъ се въ съпжтничкитѣ на Царя и познахъ, че това сж княгинитѣ Евдокия и Надежда.

— Изглежда, колега, че имате опитност — ми каза Царьтъ. — Каква е Вашата професия?

— Механикъ съмъ, колега, — отговорихъ азъ.

— За кжде пжтвате?
— За Самоковъ, колега! — казахъ азъ, изправихъ колелото си и се приготвихъ да замина.

— Дългъ пжтъ, — каза Царьтъ. Не бързайте, колега. Вземете колелото и, стѣпете сѣ него до калника при мене. Ще ви заведе до раздѣлата на пжтищата и отъ тамъ ще продължите. Азъ отивамъ по Цариградското шосе.

Неможахъ да откажа. Желание то на Царя звучеше като заповѣдь.

При раздѣлата на пжтищата Царьтъ спрѣ автомобиля. Азъ свалихъ колелото и се приготвихъ да го възсѣдна.

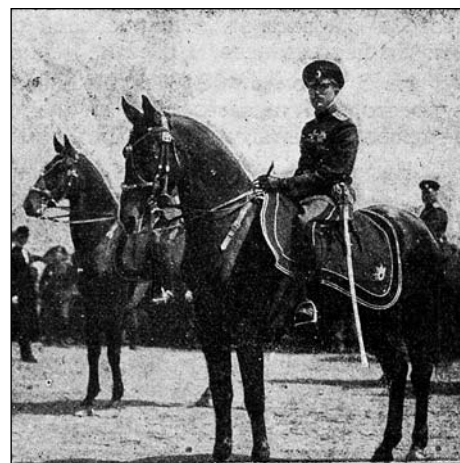
— Довиждане, колега — казахъ азъ.

— Довиждане, господинъ Чупетловски! — ми отвърна Царьтъ и подкара автомобиля къмъ двореца Враня

Азъ останахъ като гръмнатъ. Изчервихъ се цѣлъ и, ако не бѣше колетото, щѣхъ да падна. Царьтъ помни името ми, името единъ морякъ отъ хилядитѣ такива въ флотилията, които сж служили при него и следъ десетъ години не го е забравилъ, а азъ се приструвамъ, че не го познавамъ.

И до днешенъ день не мога да си простя тази своя некоректност къмъ Царя на българитѣ, кокойния Царь Борисъ III.

Владимиръ Коцевъ

Върховниятъ Вождь на войската - Негово Величество Царь Борисъ III, приема воененъ парадъ

ЕДНА СРЕЩА СЪ НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЬ БОРИСЪ III

Лѣтото 1920 год.

Негово Величество Царь Борисъ III благоволи да приеме една тричленна делегация отъ дружеството ни въ Двореца Евксиноградъ, гдето прекарваше своята лѣтна почивка. Приемътъ бѣше определенъ за 5 часа следъ обѣдъ.

Вмѣсто съ велосипеди, решихме, за по-тържествено, да отидемъ въ Двореца съ автомобилъ. Тръгнахме съ разчотъ да бждемъ тамъ 10-15 минути преди определенъ часъ за приема. За голѣмо наше нещастие на около 1½ километра отъ Двореца едната гума се пукна и понеже нѣмахме резервна, шофьора-се запретна да я лепи. На въпроса ни ще стане ли скоро, той отговори: „Много скоро — нѣма да закъснѣемъ“. Виждайки, че това не ще излѣзе така, казахъ на другаритѣ си да използваме единъ минаващъ празенъ кабриолетъ, но тѣ, уповавайки се на думитѣ на шофьора, отказаха. Минутитѣ летѣха, а гумата не ставаше. Съ нетърпение бѣхъ вперилъ погледъ въ часовника си и тръпнѣхъ при всѣка измината минута, която приближаваше стрелката къмъ определенъ часъ за приема. Часовникътъ показваше 5 когато шофьорътъ още завинтваше последнитѣ винтове на незавинтеното колело. Въ 5 ч. и 15 м. бѣхме въ Двореца, съ едно закъснение отъ 15 минути. Пристигнахме плахо въ алеята, смутени отъ мисльта, че не сме точни, когато ни пресрещна единъ членъ отъ свитата на Негово Величество Царя и съ много навжсено лице и сърдитъ гласъ ни каза:

— Вие знаете ли какво е приемъ при Негово Величество? Знаете ли, че неговото време е точно разчетено, че има и други приемни и може ли Той да ви чака!

Положението ни бѣ такова, като че ли не чувствувахме земята подъ краката си.

— Вървете следъ менъ — все така сурово прозвучаха въ ушитѣ ни последнитѣ му думи. Последвахме го безъ да продумаеме. Какъ ли пъкъ ще ни посрещне Негово Величество? Тая мисль смушаваше и трима ни.

До старото манастирче „Св Димитър“, всрѣдъ хубава зеленина и прекрасни цвѣта, се гущеха низки манастирски постройкы, Бистрата като сълза вода на бѣлокаменната чешма предъ тѣхъ пѣеше вѣчната пѣсенъ на живота. Въведени бѣхме въ една отъ стаятъ. Отъ всѣкъде лжаше простота и скромность. Неогледали се още, ние трѣбваше да се представимъ на Негово Величество. Неговото

строго и спокойно лице ни смути наново.

— Съ малко закъснение, господа! — бѣха първитѣ му думи.

Кой отъ трима ни и какво да отговори — спогледнахме се ние,

— Тѣй вѣрно, Ваше Величество, отговорихъ азъ. За по-сигурно и да бждемъ на време тръгнахме да дойдемъ съ автомобилъ, но излѣзе обратното.

— Седнете, господа! — прозвуча отмѣрения и спокоеенъ гласъ. Седнахме и азъ продължихъ:

— Нещастие, Ваше Величество. Близо до „Траката“ ни се пукна гума и понеже нѣмахме резерва, до като шофьора я залепи. предвиденото отъ насъ пристигане съ 10-15 минути по-рано се провали.

— Такава ли е работата, каза, усмихнатъ вече, Негово Величество. Ами че бива ли коляздачи да ходятъ кждето и да е съ друго превозно срдѣство, освенъ съ велосипедъ. При дветѣ колелета на велосипеда вѣроятностьта за повреда е по-малка отъ тая при четиритѣ на автомобила. Пъкъ и поправката при велосипеда е по-лека и бърза, — продължи Той.

Това ни успокои.

Ето господа, где ви е грѣшката.

Така спокойно и съ лекъ хуморъ Той ни направи бележка за закъснението и за още по-голѣмо наше усдоеение ни разправи една подобна Негова случка, презъ време на войната, когато отъ главната квартира е трѣбвало да отиде по служба въ II армия.

Следъ това разговора ни продължи по въпроси свързани съ коляздачното дѣло, къмъ което Негово Величество проявяваше живъ интересъ, за което свидетелствувать и Неговитѣ посещения на съюзнитѣ събори въ Варна въ 1920 и 1929 година

На Негово Величество, като шефъ на дружеството ни, направихме и подробенъ докладъ за положението на сщцото, къмъ живота на което Той бѣ особено внимателенъ и къмъ което не единъ пжтъ е проявявалъ своето благоволение

Разговора между Негово Величество и насъ завърши въ една приятна атмосфера и на сбогуване той весело ни повтори:

— За по-сигурно, господа, пжтувайте винаги съ велосипедъ!

х. Борисъ Германовъ

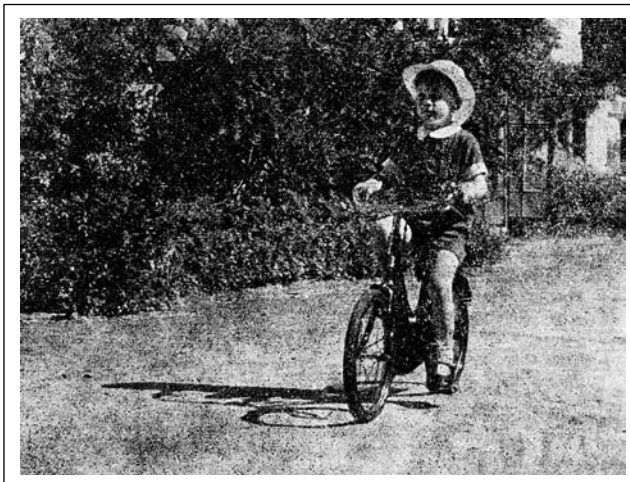
Председатель на Варненското Черноморско на Н. В. Царь Борисъ III дружество

Негово Величество Царь Борисъ III, почетенъ председател на Б. К. С., поздравява строените коляздачѣ отъ д-вото Варна

Негово Величество Царь Борисъ III, почетенъ председател на Б. К. С., поздравява строените коляздачѣ отъ д-вото Поморие

Н. Ц. В. Симеонъ Князь Търновски, по стѣпките на Августейшия Си Баща

БЪЛГАРСКИТЕ ВЕЛОСИПЕДИ

Фирма "МАКСКОМ" ЕООД е създадена през 1996 година като компания, която се занимава с производство и търговия на широка гама висококачествени и атрактивни велосипеди. Представяме Ви два модела, TRACE LIGHT – мъжки и съответно TRACE ULTRA LIGHT – дамски, които са оптимално решение в класа СИТИ. Те съчетават в себе си класическа геометрия, елегантен графичен дизайн, пълна гама аксесоари за градски велосипед и компоненти SHIMANO.

TRACE LIGHT

спецификация

- ◆ рамка: алуминиева 28"x21" мъжка-Сити
- ◆ вилка: стоманена твърда
- ◆ скорости: 7 speed SHIMANO TX30
- ◆ спирачки: алуминиеви V-brake
- ◆ шини: алуминиеви двустенни
- ◆ гуми: KENDA 700x38C

TRACE ULTRALIGHT

спецификация

- ◆ рамка: алуминиева 28"x18.5" дамска Сити
- ◆ вилка: стоманена твърда
- ◆ скорости: 7 speed SHIMANO TX30
- ◆ спирачки: алуминиеви V-brake
- ◆ шини: алуминиеви двустенни
- ◆ гуми: KENDA 700x38C

